

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση T-321/10

SA.PAR. Srl

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα GRUPPO SALINI — Κακή πίστη — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»

Περίληψη — Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013

1. Κοινοτικό σήμα — Παραίτηση, έκπτωση και ακυρότητα — Απόλυτοι λόγοι ακυρότητας — Καταθέτης κακής πίστωσης κατά την κατάθεση του σήματος — Κριτήρια εκτιμήσεως — Λαμβάνονται υπόψη όλοι οι λυσιτελείς παράγοντες που υφίστανται κατά τον χρόνο της υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως — Γνώση εκ μέρους του καταθέτη περί του ότι τρίτος χρησιμοποιεί πανομοιότυπο ή παρόμοιο σημείο — Πρόθεση του καταθέτη — Βαθμός νομικής προστασίας των επίμαχων σημείων — Εμπορική λογική στο πλαίσιο της οποίας εντάσσεται η κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως σημείου ως κοινοτικού σήματος — Χρονολογική ακολουθία των γεγονότων που χαρακτήρισαν την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Μέγεθος της φήμης

(Κανονισμός 207/2009 του Συμβουλίου, άρθρο 52 § 1, στοιχείο β')

2. Κοινοτικό σήμα — Παραίτηση, έκπτωση και ακυρότητα — Απόλυτοι λόγοι ακυρότητας — Καταθέτης κακής πίστωσης κατά την κατάθεση του σήματος — Λεκτικό σήμα GRUPPO SALINI

(Κανονισμός 207/2009 του Συμβουλίου, άρθρο 52 § 1, στοιχείο β')

3. Κοινοτικό σήμα — Δικονομικές διατάξεις — Αιτιολόγηση των αποφάσεων — Σκοπός

(Άρθρο 296 ΣΛΕΕ· κανονισμός 207/2009 του Συμβουλίου, άρθρο 75, πρώτη περίοδος)

1. Δυνάμει του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 για το κοινοτικό σήμα, ένα κοινοτικό σήμα κηρύσσεται άκυρο, μετά από αίτηση που υποβάλλεται στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο Πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ή μετά από άσκηση ανταγωγής στο πλαίσιο αγωγής για παραποίηση/απομίμηση, εάν ο καταθέτης ενήργησε κακόπιστα κατά την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος. Ο αιτών την κήρυξη της ακυρότητας, ο οποίος προτίθεται να βασιστεί στον συγκεκριμένο λόγο, βαρύνεται με την απόδειξη των περιστάσεων που επιτρέπουν να συναχθεί ότι ο δικαιούχος του κοινοτικού σήματος ήταν κακόπιστος κατά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος αυτού.

Προκειμένου να κριθεί αν υπάρχει κακή πίστη του αιτούντος, υπό την έννοια της ανωτέρω διατάξεως, πρέπει να ληφθούν υπόψη όλοι οι κρίσιμοι παράγοντες που προσιδιάζουν στην κάθε περίπτωση και οι οποίοι υφίστανται κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος, και ειδικότερα, πρώτον, το γεγονός ότι ο αιτών γνωρίζει ή όφειλε να γνωρίζει ότι ένας τρίτος χρησιμοποιεί για πανομοιότυπο ή παρόμοιο προϊόν ή υπηρεσία, σ' ένα τουλάχιστον κράτος μέλος,

πανομοιότυπο ή παρόμοιο σημείο ικανό να προκαλέσει σύγχυση με το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση, δεύτερον, η πρόθεση του αιτούντος να εμποδίσει τον εν λόγω τρίτο να εξακολουθεί να χρησιμοποιεί το σημείο αυτό και, τρίτον, ο βαθμός νομικής προστασίας που παρέχεται στο σημείο του τρίτου και στο σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση.

Εντούτοις, οι παράγοντες αυτοί απαριθμούνται απλώς ενδεικτικά και ανήκουν σε ένα σύνολο στοιχείων που μπορούν να ληφθούν υπόψη για να κριθεί η ενδεχόμενη κακή πίστη αιτούντος την καταχώριση σήματος, κατά τον χρόνο της υποβολής της αιτήσεως. Πρέπει επομένως να ληφθεί υπόψη ότι, στο πλαίσιο της σφαιρικής εξετάσεως που πραγματοποιείται δυνάμει του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, μπορεί επίσης να συνεκτιμηθεί η εμπορική λογική στο πλαίσιο της οποίας εντάσσεται η κατάθεση της αιτήσεως καταχώρισεως σημείου ως κοινοτικού σήματος, καθώς επίσης και η χρονολογική ακολουθία των γεγονότων που χαρακτήρισαν την κατάθεση αυτή.

Μπορεί, τέλος, να ληφθεί υπόψη το μέγεθος της φήμης της οποίας χαίρει ένα σημείο κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχώρισεώς του, δεδομένου ότι αυτό το μέγεθος της φήμης μπορεί ακριβώς να δικαιολογήσει το συμφέρον του αιτούντος να εξασφαλίσει ευρύτερη δικαστική προστασία για το σήμα του.

Όσον αφορά τις προθέσεις του αιτούντος την καταχώριση σήματος, επιβάλλεται να εξετασθούν όπως μπορούν να συναχθούν από αντικειμενικές περιστάσεις, καθώς και από συγκεκριμένες ενέργειές του, από τον ρόλο ή τη θέση του, τη γνώση που διέθετε σχετικά με τη χρήση του προγενέστερου σήματος, από τη συμβατική, προσυμβατική ή μετασυμβατική σχέση που διατηρούσε με τον αιτούντα την κήρυξη της ακυρότητας, από την ύπαρξη αμοιβαίων καθηκόντων ή υποχρεώσεων, συμπεριλαμβανομένης της υποχρεώσεως πίστεως και εντιμότητας που απορρέουν από την άσκηση εταιρικών καθηκόντων ή από το γεγονός ότι άσκησαν ή εξακολουθούν να ασκούν διευθυντικά καθήκοντα στην επιχείρηση του αιτούντος την κήρυξη της ακυρότητας, και, γενικότερα, από κάθε αντικειμενική κατάσταση συγκρούσεως συμφερόντων στην οποία έχει βρεθεί ο αιτών την καταχώριση του σήματος.

(βλ. σκέψεις 18, 21-23, 28, 33)

2. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 26-35, 45)

3. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 41)